ÇAĞDAŞ DÜNYA EDEBİYATI
Öykü

Roald Dahl
İRİKIYIM TİMSAH

Çeviren: Celâl Üster

Resimleyen: Quentin Blake

2. basım

CAN ÇOCUK | ROALD DAHL

Roald Dahl
İRİKIYIM TİMSAH

Çeviren: Celâl Üster ● Resimleyen: Quentin Blake

CAN ÇOCUK | ROALD DAHL

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Ebru Akkaş Kuseyri
Son Okuma: Egem Atik
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Recep Eren

1. Basım: 2014
2. Basım: 2000 adet, Nisan 2015
ISBN 978-975-07-1925-7
The Enormous Crocodile, Roald Dahl
© Roald Dahl Nominee Limited, 1978
© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2014
Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Haklari Ajansı aracılığıyla alınmıştır. Tüm hakları saklıdır.
Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş
Yayıncı Sertifika No. 31730
Hayriye Caddesi No 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3
No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık; Sertifika No: 12584
Adres: Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad.
No:16 Topkapı, İstanbul

Roald Dahl'la ilgili bilinmesi gereken güzel öykülerinden başka şeyler de var... Bu kitap için yazara ödenen telif ücretinin %10'unun* Roald Dahl yardım kurumlarının çalışmalarına katkı için harcandığını biliyor muydunuz? Roald Dahl Vakfı, Birleşik Krallık çapında epilepsi, kan bozuklukları ve sonradan olma beyin hasarlarından mustarip çocukların bakımından sorumlu uzman pediyatrik Roald Dahl hemşirelerine destek oluyor. Ayrıca beyin özrü, kan bozuklukları, okuma-yazma sorunları olan gençlere ve çocuklara –bu sorunlar Roald Dahl için hayatı boyunca önemli olmuştu– Birleşik Krallık hastaneleri ve hayır kurumlarının yanı sıra bizzat bu çocuklara ve ailelerine yaptığı bağışlar yoluyla fiili yardımlarda bulunuyor. Londra'nın hemen dışındaki Great Missenden'de kurulan Roald Dahl Müzesi ve Öykü Merkezi, bir zamanlar Roald Dahl'ın yaşadığı ve kitaplarını yazdığı Buckinghamshire Köyü'ndedir. Müzenin merkezinde, çocuklarda okuma-yazma sevgisi oluşturmak maksadıyla kurulmuş, Roald Dahl'ın yazdığı mektup ve müsveddelerden oluşan benzersiz bir arşiv bulunur. Müze iki adet keyifli biyografik serginin yanı sıra interaktif bir Öykü Merkezi'ne de ev sahipliği yapar. Bu müze, ailelerin ve öğretmenlerle öğrencilerinin, okuma-yazmanın ve yaratıcılığın heyecanlı dünyasını keşfedeceği özel bir yerdir.

www.roalddahlfoundation.org

www.roalddahlmuseum.org

Roald Dahl Vakfı (RDV), 1004230 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur. Roald Dahl Müzesi ve Öykü Merkezi (RDMÖM), 1085853 numarasıyla tescillenmiş bir yardım kurumudur. Roald Dahl Yardım Vakfı, RDV'nin ve RDMÖM'nin çalışmalarını desteklemek amacıyla yeni kurulmuş bir yardım kurumudur.

*Bağışlanan teliflerden komisyon düşülmüştür.

Roald Dahl

1916'da Galler'in Llandaff kentinde doğdu. 1932'de İngiltere'nin tanınmış özel okullarından birini bitirdikten sonra, üniversiteye gitmek yerine Kanada'daki Newfoundland'e yapılan bir keşif yolculuğuna katıldı. II. Dünya Savaşı sırasında tanıştığı romancı C.S. Forester'ın özendirmesiyle, orduda çalıştığı yıllarda başından geçen olayları yazmaya başladı. İlk kitabı, Walt Disney için yazdığı, sonradan sinemaya da uyarlanan *Gremlins* oldu. Kuralları hiçe sayan, ama zekice yazılmış çocuk kitapları ve büyüklere yönelik korku öyküleriyle çok sevilen bir yazar olan Dahl, 1990'da Oxford'da öldü.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

BAY VE BAYAN KIL

SİHİRLİ PARMAK

CADILAR

CHARLIE'NİN BÜYÜK CAM ASANSÖRÜ

CHARLIE'NİN ÇİKOLATA FABRİKASI

DEV ŞEFTALİ

DÜNYA ŞAMPİYONU DANNY

GEORGE UN HARİKA İLACI

KAPLUMBAĞA

KOCA SEVİMLİ DEV

KÜÇÜK ADAM BÜYÜRKEN

MATILDA

TEK BAŞINA

YAMAN TİLKİ

ZÜRAFA, PELİ VE BEN

İki timsah, Afrika'nın en büyük, en karanlık, en bulanık nehrinde, kafaları suyun üstünde, serilmiş yatıyordu. Biri irikıyımdı. Öbürü ise ufak tefek.

İrikıyım Timsah:

"Bu öğlen canım ne çekiyor, biliyor musun?" diye sordu.

"Nereden bileyim," dedi Ufaktefek Timsah. "Ne çekiyor bakalım?"

İrikıyım Timsah, sipsivri, bembeyaz dişlerini göstererek sırıttı:

"Bu öğlen şöyle nefis, lokum gibi bir ufaklığı mideye indirsem diyorum."

"Ben çocuk yemem," dedi Ufaktefek Timsah. "Yalnız balık yerim."

"Hah hah ha!" diye bir kahkaha attı İrikıyım Timsah. "Sen şurada suda oynayan tombul tombalak bir

ufaklık gör de bak bakalım, lüp diye yutuyor musun, yutmuyor musun?"

"Asla yutmam," dedi Ufaktefek. "Çocukların eti çok serttir, kayış gibidir. Sert, kayış gibi iğrenç ve zehir zıkkımdır."

"Bak sen!" diye bağırdı İrikıyım Timsah. "*Çok sert ve kayış gibiymiş*! *İğrenç ve zehir zıkkımmış*! Saçmalama! Ağzından çıkanı kulağın duymuyor senin! Lokum gibidir çocuk eti, ağızda dağılır!"

Ufaktefek:

"Saman gibidir," diye diretti. "Tatlansın diye şekerle kaplaman gerekir, ancak öyle yiyebilirsin."

"Bir kere çocuklar balıklardan iridir," dedi İrikıyım Timsah. "Daha büyük lokmalar çıkar."

Ufaktefek Timsah:

"Sen açgözlünün tekisin," diye karşılık verdi. "Bu nehrin en açgözlü timsahısın."

"Ben bu nehrin en cesur timsahıyım," dedi İrikıyım Timsah. "Mideye indirecek küçük çocuklar bulmak için sudan çıkıp koca ormanı geçmeye, ta kasabaya kadar gitmeye benden başka kim cesaret edebilir ki?"

"Bunu yalnızca bir kere yaptın," diye homurdandı Ufaktefek Timsah. "Onda da ne oldu, biliyorsun. Seni gören herkes kaçıp kayboldu."

"Evet ama bu sefer beni kimse göremeyecek," dedi İrikıyım Timsah.

Ufaktefek Timsah:

"Sen öyle san," dedi. "Bal gibi de görecekler. O kadar irikıyım ve çirkinsin ki seni ta uzaktan görecekler."

İrikıyım Timsah öyle bir sırıttı ki korkunç, sivri dişleri gün ışığında bıçak gibi parıldadı.

"Kimse göremeyecek beni," dedi, "çünkü bu sefer gizli planlarım, zekice hilelerim var, onlara öyle bir bir oyun oynayacağım ki akılları duracak."

"*Zekice hileleri varmış!*" diye bağırdı Ufaktefek Timsah. "Hayatta zekice bir iş yaptığın görülmüş mü senin? Sen şu nehrin en ahmak timsahısın!"

"Sen ne diyorsun?" diye yanıtladı İrikıyım Timsah. "Ben bu nehrin en zeki timsahıyım. Sen burada aç açına yat zıbar bakalım. Ben bu öğlen tombul, lokum gibi bir ufaklığı mideye indirip ziyafet çekeceğim kendime. Hadi bana müsaade."

İrikıyım Timsah, nehrin kıyısına kadar yüzdü, sürünerek karaya çıktı.

Nehir kıyısındaki kaygan yapışkan çamurların ortasında koskocaman bir yaratık dikiliyordu. Şişkopatates dedikleri suaygırından başkası değildi bu.

"Hey, merhaba," dedi Şişkopatates. "Bu saatte nereye böyle?"

"Gizli planlarım, zekice hilelerim var," dedi Timsah.

"Bak sen..." dedi Şişkopatates. "Eminim, korkunç

bir şey yapacaksın yine."

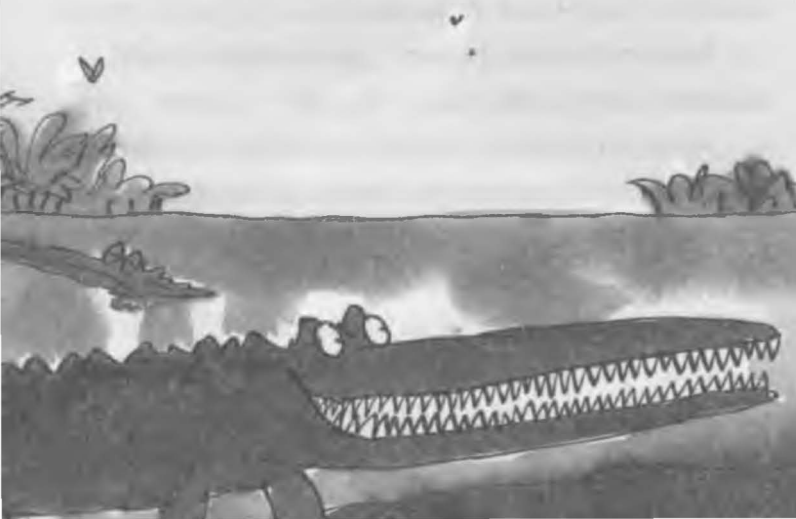
İrikıyım Timsah, Şişkopatates'e dişlerini göstererek sırıttı:

Açlıktan içim eziliyor / Zil çalıyor karnım
Şöyle lokum gibi / bir şeyler atıştırmalıyım!

"Neymiş o lokum gibi şey?" diye sordu Şişkopatates.

"Bil bakalım," dedi Timsah. "İki bacağının üstünde yürüyen bir şey."

"Hayır, inanmıyorum. Yoksa?" diyecek oldu Şişkopatates. "Yoksa küçük bir çocuğu mu mideye indireceksin?"

"Tam üstüne bastın," dedi Timsah.

"Seni gidi taş kalpli, açgözlü, dişlek canavar!" diye bağırdı Şişkopatates. "Umarım, seni yakalarlar da bir güzel pişirip timsah çorbası yaparlar!"

İrikıyım Timsah, bir kahkaha patlattı. Paytak paytak yürüyerek ormana daldı.

Ormanda ilerlerken Kocaburun dedikleri file rastladı. Kocaburun, yüksek bir ağacın tepesindeki yaprakları atıştırıyordu, Timsah'ı fark etmedi. Timsah da onu bacağından ısırıverdi.

"Amanın!" diye bağırdı Kocaburun o kalın sesiyle. "Kim ısırdı bacağımı? Vay, demek sensin, alçak Timsah! Sen o çarıl çamur nehrine git de boğazına kadar çamura bat!"

"Gizli planlarım, zekice hilelerim var," dedi Timsah.

"Kim bilir, ne *iğrenç* planların ne *iğrenç* hilelerin vardır senin?" dedi Kocaburun. "Hayatta iyi bir şey yaptığın görülmüş mü ki?"

İrikıyım Timsah, Kocaburun'a dişlerini göstererek sırıttı:

Lokum gibi bir çocuk arıyorum / öğle yemeği için
Kulak verirsen eğer / kemik çatırtılarını işitirsin!

"Vay, canına yandığım, kana susamış canavar!" diye bağırdı Kocaburun. "Vay, rezil, sefil, çipil yaratık! Dilerim, dilim dilim keserler de fırına atıp timsah güveç yaparlar senden!"

İrikıyım Timsah bir kahkaha patlattı, ormana dalıp gözden kayboldu.

Az gitti, düz gitti, biraz sonra Ekşisurat dedikleri maymunla karşılaştı. Ekşisurat, bir ağacın dalına kurulmuş, fındıkları bir bir gövdeye indiriyordu.

"Merhaba, Timsah kardeş," dedi. "Nereye böyle haldır haldır?"

"Gizli planlarım, zekice hilelerim var," dedi Timsah.

Ekşisurat:

"Biraz fındık yer misin?" diye sordu.

"Fındığa mı kaldım?" diye burun büktü Timsah.

"Ben çok daha nefis bir yemeğin peşindeyim."

"Fındıktan daha nefis ne olabilir ki?" dedi Ekşisurat.

"Sen öyle san," dedi İrikıyım Timsah.

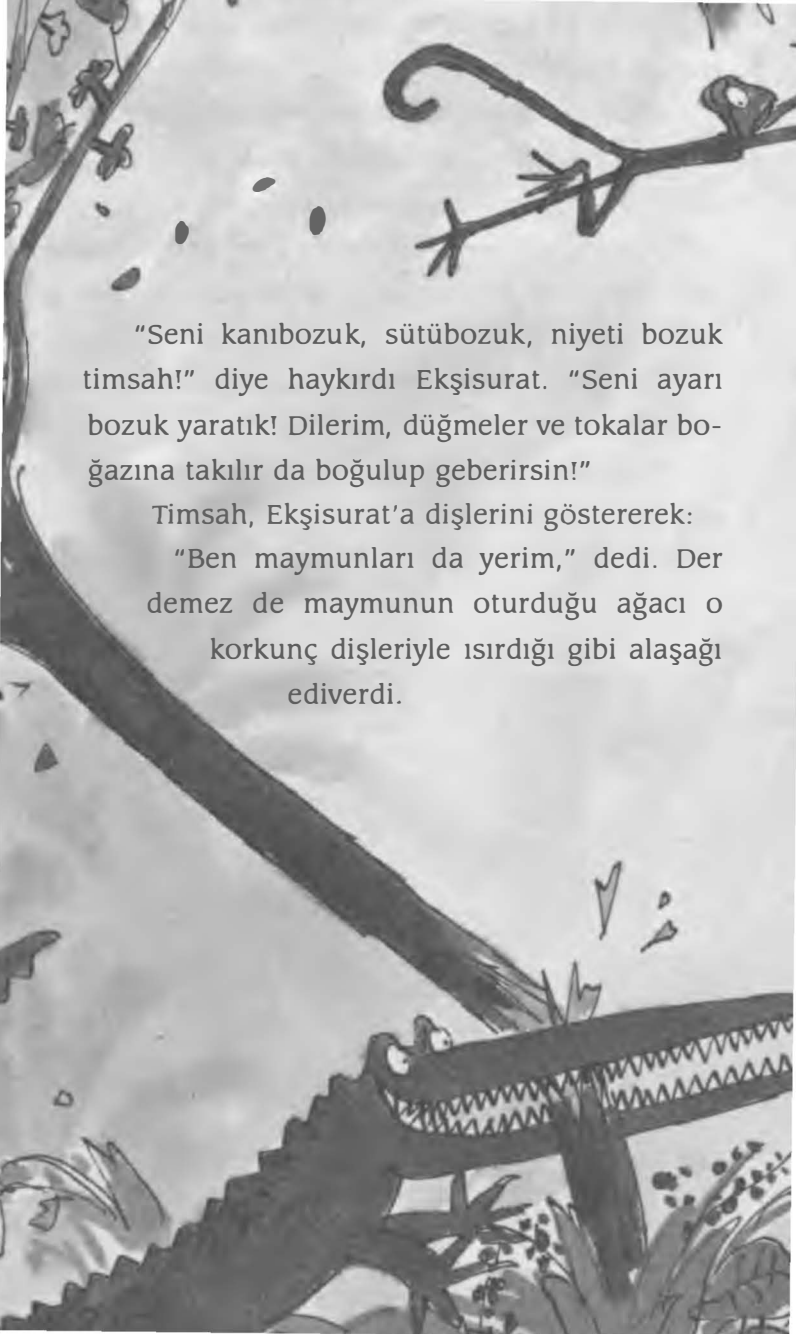
Bugün yiyeceğim şey / nasıl bir şey bilir misin,
Kolunu, parmağını / ayağını, bacağını yersin!

Ekşisurat sapsarı kesildi, tir tir titremeye başladı.

"Yoksa küçük bir çocuğu hart hurt yiyecek misin?" diye sordu.

"Tabii, hem de afiyetle," dedi Timsah. "Üstelik giysileriyle. Giysileriyle daha lezzetli oluyorlar."

"Seni kanıbozuk, sütübozuk, niyeti bozuk timsah!" diye haykırdı Ekşisurat. "Seni ayarı bozuk yaratık! Dilerim, düğmeler ve tokalar boğazına takılır da boğulup geberirsin!"

Timsah, Ekşisurat'a dişlerini göstererek:

"Ben maymunları da yerim," dedi. Der demez de maymunun oturduğu ağacı o korkunç dişleriyle ısırdığı gibi alaşağı ediverdi.

Neyse ki Ekşisurat tam zamanında öbür ağaca sıçradı da daldan dala atlayarak gözden kayboldu.

İrikıyım Timsah, biraz daha gittikten sonra, Bastıbacak dedikleri kuşa rastladı. Bastıbacak, bir portakal ağacının tepesine yuva kuruyordu.

"N'aber, İrikıyım Timsah?" diye şakıdı Bastıbacak. "Ormanın ortasında ne arıyorsun, sen pek gelmezsin buralara?"

"Ya, evet," dedi Timsah. "Gizli planlarım, zekice hilelerim var."

"Umarım, yine pis işler çevirmiyorsundur," diyecek oldu Bastıbacak.

"*Pis* mi?" diye bağırdı Timsah. "Pis değil, nefis!"

Nefis, yeme de yanında yat,
İstersen lüp lüp ağzına at,
Neme gerek kokmuş balık?
Isırdın mı ağzında dağılır,
Hapır hupur, çıtır çıtır!
Yemeden ağzın sulanır!

"Böğürtlen gibi bir şey galiba," dedi Bastıbacak. "Bayılırım böğürtlene. Yoksa ahududu mu? Sakın çilek olmasın?"

İrikıyım Timsah öyle bir kahkaha attı ki çeneleri birbirine vurdu, dişleri takırdadı.

"Timsahlar böğürtlen möğürtlen yemez," dedi. "Biz küçük oğlanlarla küçük kızları yeriz. Bazen de Bastıbacak kuşları mideye indiririz."

Sonra ansızın kuşa doğru sıçradığı gibi çenelerini çat diye kapadı. Neyse ki kuşu yakalayamadı ama kuyruğunun upuzun, rengârenk tüylerini kaptı. Bastıbacak korkudan çığlıklar atarak havaya fırladı, kuyruğunun tüylerini İrikıyım Timsah'ın ağzında bırakarak kayıplara karıştı.

İrikıyım Timsah, az gitti uz gitti, en sonunda ormanın öbür ucundan gün ışığına çıktı. Kasaba görünmüştü.

Kendi kendine konuşarak, "Hah ha!" dedi. "Vay be! Ormanda yürümek amma da acıktırdı karnımı. Midem kazınıyor. Bugün bir çocuk doyurmaz beni. En az üç küçük nefis çocuğu gövdeye indirmeden doymam herhalde!"

Kasabaya doğru sürünerek ilerlemeye başladı.

Sürüne sürüne, sonunda hindistancevizi ağaçlarıyla kaplı bir yere vardı.

Kasabadaki çocukların hindistancevizi toplamak için buraya sık sık geldiklerini biliyordu. Gerçi ağaçlar onların tırmanamayacağı kadar yüksekti ama yerde her zaman ağaçtan düşmüş hindistancevizleri bulunurdu.

İrikıyım Timsah, yerdeki bütün hindistancevizlerini çabucak topladı. Ağaçlardan düşmüş birkaç dalı da bir araya getirdi.

"Şimdi sıra Bir Numaralı Zekice Hile'de!" diye mırıldandı kendi kendine. "Çok sürmez, birazdan öğle yemeğimin ilk lokmalarını yemeye başlarım!"

Yerdeki dalların hepsini toparladı, dişlerinin arasına sıkıştırdı.

Hindistancevizlerini de ön pençelerinin arasına aldı. Sonra kendini uzun ve kalın kuyruğunun üstünde dengeleyerek dimdik dikildi.

Dallara ve hindistancevizlerine öyle bir düzen

vermişti ki koca hindistancevizi ağaçlarının arasında bodur bir hindistancevizi ağacından farkı kalmamıştı.

Çok geçmeden iki çocuk geldi. Biri kız, biri erkek; iki kardeş. Oğlanın adı Toto'ydu. Kızın adı ise Mary. Ortalıkta dolanıp yere düşmüş hindistancevizlerini aradılar ama İrikıyım Timsah hepsini topladığı için

bir tane bile bulamadılar.

"Hey, şuraya bak!" diye bağırdı Toto. "Şu ağaç ötekilerden çok daha küçük. Hem de tepeleme hindistancevizi dolu! Bana biraz yardım edersen kolayca tırmanabilirim o ağaca."

Toto ile Mary, İrikıyım Timsah'ı küçük bir hindistancevizi ağacı sanmışlardı. Bir koşu oraya seyirttiler.

İrikıyım Timsah ise dalların arasından cin cin bakıyor, gittikçe yaklaşan çocuklardan gözünü ayırmıyordu. Şapur şupur yalanıyor, zevkten ağzının suyu akıyordu.

Birden büyük bir gürültü koptu. Şişkopatates Suaygırı, ortalığı birbirine katarak, homurtular çıkararak ormandan dışarı fırladı. Başını önüne eğmiş, korkunç bir hızla koşuyordu.

"Aman Toto!" diye bağırdı Şişkopatates. "Gözünü dört aç, Mary! O hindistancevizi değil! İrikıyım Timsah! Sizi yemek istiyor!"

Şişkopatates, dosdoğru İrikıyım Timsah'a saldırdı. Koca kafasıyla öyle bir tos vurdu ki Timsah cin çarpmışa döndü, kendini yerde buldu.

"Yandım aman!" diye bağırdı Timsah. "Yetişin! Cankurtaran yok mu? Ben neredeyim?"

Toto ile Mary, tabanları yağladıkları gibi soluğu kasabada aldılar.

Ama timsahlar çok güçlüdür. Bir suaygırının bile timsahların canını yakması çok zordur.

İrikıyım Timsah da çok geçmeden toparlanıp kendine geldi, sürüne sürüne çocuk bahçesinin bulunduğu yere vardı.

"Şimdi sıra İki Numaralı Zekice Hile'de," dedi kendi kendine. "Bu hileyi mutlaka yutacaklar!"

O sırada çocuk bahçesinde tek bir çocuk bile yoktu. Hepsi okuldaydı.

İrikıyım Timsah kocaman bir kütük buldu ve çocuk bahçesinin orta yerine taşıdı. Sonra da kütüğün üstüne uzanıp bacaklarını içeri çekti, böylece tıpkı bir tahterevalliye benzedi.

Okul dağılınca çocuklar koşa koşa çocuk bahçesine geldiler.

"Şuraya bakın!" diye bağırdılar. "Yepyeni bir tahterevallimiz var!"

Coşku içinde bağrışarak tahterevallinin çevresine toplandılar.

"Hoop, ilk sıra bende!"

"Ben de öbür tarafa binerim!"

"Hayır, ilk ben!"

"Ben de, ben de!"

Tam o sırada, öbürlerinden büyükçe bir kız: "Bu tahterevallide bir tuhaflık yok mu?" dedi. "Biraz yamru yumru. Buna binmek tehlikeli olabilir!"

"Nereden çıkarıyorsun?" diye bağırdı ötekiler. "Bayağı sağlam görünüyor!"

İrikıyım Timsah bir gözünü aralayıp çevresine

toplanan çocuklara baktı. "Birazdan," diye düşündü, "bir tanesi kafamın üstüne oturur, ben de hart diye ısırıveririm onu, bir güzel yalayıp yutar, afiyetle mideye indiririm."

Ama ansızın, kahverengi bir şey zıppadak zıpladı, çocuk bahçesinin ortasına atladı, salıncağın tepesine sıçradı.

Ekşisurat Maymun'du gelen.

"Kaçın!" diye bağırdı çocuklara. "Herkes tabanları yağlasın, kaçın, kaçın! Bu bir tahterevalli değil! İrikıyım Timsah bu, niyeti sizi yemek!"

Çocuklar bağrışarak çil yavrusu gibi dağıldılar.

Ekşisurat da ormanın içinde kayboldu ve İrikıyım

Timsah çocuk bahçesinin ortasında bir başına kaldı.

Maymuna sövüp saydıktan sonra paytak paytak yürüyerek çalıların arasına gizlendi.

"Artık karnım zil çalıyor, açlık başıma vurdu!" dedi. "Şimdi karnımın doyması için en az dört çocuk yemem gerekecek!"

İrikıyım Timsah, görünmemek için büyük bir çaba harcayıp sürüne sürüne kasabanın çevresinde dolanmaya başladı.

En sonunda, panayır hazırlıklarının yapıldığı bir yere geldi. Daha şimdiden bir lunapark kurulmuştu. Çocukların hoşuna gidecek her şey vardı burada: Kaydıraklar, salıncaklar, çarpışan arabalar, dönme-dolaplar, patlamış mısır ve pamuk şekeri satanlar. Ve kocaman bir atlıkarınca.

Atlıkarıncada, çocukların binebileceği olağanüstü güzellikte tahta hayvanlar vardı: Beyaz atlar, aslanlar, kaplanlar, balık kuyruklu denizkızları ve ağızlarından kırmızı alevler çıkan korkunç ejderhalar...

İrikıyım Timsah, yalanarak:

"Şimdi de sıra Üç Numaralı Zekice Hile'ye geldi," dedi.

Kimsenin bakmadığı bir anı kolladı ve sürünerek atlıkarıncaya kadar gidip tahta at ile korkunç ejderhanın arasına yerleşti. Arka ayaklarının üstüne dikilip hiç kımıldamadan öylece durdu. Atlıkarıncanın üstünde tahtadan bir timsaha benzemişti.

Çok geçmeden lunaparka bir sürü çocuk doluştu. Bazıları büyük bir coşkuyla atlıkarıncanın oraya koştular.

İçlerinden biri, "Ben ejderhaya bineceğim!" diye bağırdı.

Bir başkası, "Ben şu şirin beyaz ata biniyorum!" diye haykırdı.

Üçüncüsü, "Ben aslana binmek istiyorum!" diye çığlığı bastı.

Jill adında küçük bir kız ise:

"Şu matrak tahta timsah var ya, ben ona bineceğim!" dedi.

İrikıyım Timsah kıpırdamadan duruyor ama kendine yaklaşmakta olan küçük kızı görebiliyordu. "Tam da ağzıma layık," diye geçirdi içinden. "Bir lok-

mada yutarım onu."

Birdenbire havada bir şey pır pır etti, bir hışım hışırdadı.

Bastıbacak dedikleri kuştu gelen.

Bir yandan atlıkarıncanın tepesinde kanat çırparak dolanıyor, bir yandan da:

"Dikkat et, Jill! Aman, dikkat et! Sakın o timsaha binme!" diye yırtınıyordu.

Jill durdu, başını kaldırıp baktı.

"O bir tahta timsah değil!" diye ciyakladı Bastıbacak. "Gerçek bir timsah! Nehirdeki İrikıyım Timsah! Sizi yemeye geldi!"

Jill, Bastıbacak'ı duyar duymaz, oradan kaçıverdi. Onu gören öteki çocuklar da tabanları yağladılar. Atlıkarıncayı çalıştıran adam bile öyle bir koşu tutturdu ki ardından sapan taşı yetişmez.

İrikıyım Timsah'ın eli böğründe kalmıştı. Bastıbacak'a sövgüler yağdırdıktan sonra sürüne sürüne çalıların arasına gizlendi.

"Açlıktan ölüyorum," diye söyleniyordu. "Karnımın doyması için altı çocuk yemeliyim!"

Kasabanın hemen dışında, ağaçlar, çiçekler ve çalılarla çevrili, küçük güzel bir alan vardı. Buraya Piknik Yeri diyorlardı. İnsanlar istedikleri zaman buraya gelip tahta sıralara oturuyor, tahta masalarda yemek yiyorlardı.

İrikıyım Timsah, paytak paytak ilerleyerek Piknik

Yeri'ne geldi. Görünürde kimseler yoktu.

"Şimdi sıra Dört Numaralı Zekice Hile'de!" diye mırıldandı kendi kendine.

Hemen oracıktan topladığı çiçeklerden güzel bir demet yaptı, masalardan birinin üstüne yerleştirdi. Masanın yanındaki sıralardan birini alıp çalıların arasına gizledi.

Sonra dönüp geldi, sıranın yerine kendisi yerleşti. Başını göğsünün altına soktu, kuyruğunu büküp gizledi, böylece dört ayaklı uzun bir sıraya benzedi.

Çok geçmeden, iki oğlanla iki küçük kız, yemek sepetleriyle çıkageldiler. Dördü de kardeşti. Anneleri burada piknik yapmalarına izin vermişti.

İçlerinden biri, "Hangi masaya oturacağız?" diye sordu.

Bir başkası, "Şu güzel çiçeklerin durduğu masaya oturalım," dedi.

İrikıyım Timsah, çıt çıkarmadan, hiç kıpırdama-

dan öyle duruyordu. "Hepsini yiyeceğim," diye homurdandı kendi kendine. "Gelip sırtıma oturdular mı bu iş tamam demektir. Kafamı çevirdiğim gibi hepsini kaparım, sonra da *çatır çutur, hatır hutur, katır kutur,* hoop mideye."

Birden ormandan kalın, boğuk bir ses duyuldu:

"Geri çekilin, çocuklar! Geri çekilin! Geri çekilin!"

Çocuklar oldukları yerde kalakaldılar, başlarını çevirip sesin geldiği yere baktılar.

Ansızın, dallar hışırdadı, ağaçlar gacırdadı, Kocaburun Fil ormandan *cangıl cungul, paldır küldür* dışarı fırladı.

"O üstüne oturacağınız şey sıra değil!" diye bangır bangır bağırdı. "İrikıyım Timsah o! Hepinizi yiyecek!"

Sonra da haldır haldır İrikıyım Timsah'ın durduğu yere koştu, göz açıp kapayıncaya kadar hortumunu Timsah'ın kuyruğuna dolayıp havaya kaldırdı.

Baş aşağı dönmüş olan İrikıyım Timsah:

"Hey! Bırak beni!" diye avaz avaz bağırıyordu. "Bırak beni! Bırak beni!"

"Olmaz," dedi Kocaburun. "Bırakmam. Yetti artık senden çektiğimiz. Canımıza tak etti."

Kocaburun, Timsah'ı havada döndürmeye başladı. İlk başta yavaş yavaş döndürüyordu.

Sonra daha hızlı çevirmeye başladı.

Gittikçe HIZLANDI...

Daha da HIZLANDI...

FIRIL FIRIL DÖNÜYORDU ARTIK...

Çok geçmeden İrikıyım Timsah, Kocaburun'un başının çevresinde fırıldak gibi dönmeye başlamıştı.

Kocaburun birden İrikıyım'ın kuyruğunu bıraktı

ve timsah kocaman yeşil bir roket gibi göğe uçtu.

Yükseldi, yükseldi...

DURMADAN YÜKSELİYORDU...

DAHA DA YÜKSELDİ...

HIZLANDI...

DAHA DA HIZLANDI...

O kadar hızlı uçuyordu ve o kadar yükselmişti ki Dünya kilometrelerce aşağıda minicik bir nokta gibi kalmıştı.

Tam yol yükseldi, yükseldi.
Yıldırım gibi uzaya daldı.
Şimşek gibi Ay'ı geçti.
Yıldızlar, gezegenler ardında kaldı.
Ve sonunda...

Korkunç bir hızla

GÜMM!

İrikıyım Timsah, alev alev yanan
Güneş'e toslayıverdi.

Cızır cızır yandı, cızbız oldu!

YAŞ
6
7
8
+

Roald Dahl
İRİKIYIM TİMSAH

Yemekte ne var?

İrikıyım Timsah o gün birkaç çocuğu midesine indirmeye karar verip harekete geçmişti. Ancak ormanın iyi kalpli diğer hayvanlarının ona engel olacağını hiç hesaba katmamıştı.

ÇOCUKLARIN SAĞLIĞI BİZİM İÇİN ÖNEMLİ!

Tüm hammaddeler laboratuvarda testten geçirilmiş ve sağlığa zararlı herhangi bir maddeye rastlanmamıştır.

DBE Davranış Bilimleri Enstitüsü®
psikolojik hizmetler, eğitim, araştırma, kurumsal danışmanlık

Bu kitap DBE-Davranış Bilimleri Enstitüsü'nün Çocuk ve Genç Psikolojik Danışmanlık Merkezi uzmanlarından Klinik Psikolog Cemre Soysal tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

ISBN 978-975-07-1925-7

9.00 TL
KDV İÇİNDEDİR

CAN ÇOCUK